

Број: 01-9-4/20/P-140-66
Датум: 26.03.2020. године

На основу одредби члана 72. став 6. Закона о електричној енергији ("Службени гласник Републике Српске", број 8/08, 34/09, 92/09 и 1/11), члана 213. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18) и члана 84. став 2. тачка а) Правилника о јавним расправама и рјешавању спорова и жалби ("Службени гласник Републике Српске", број 70/10 и 7/19) Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске, рјешавајући по жалби привредног друштва „б. Мај“ д.о.о. Милићи, на рјешење о електроенергетској сагласности, на 140. редовној сједници, одржаној дана 26. марта 2020. године у Требињу, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ жалба привредног друштва „б. Мај“ д.о.о. Милићи, од 08.01.2020. године, на рјешење о електроенергетској сагласности број 6286-1/19 од 23.12.2019. године, Мјешовитог холдинга "ЕРС" - МП а.д. Требиње - ЗЕДП "Електро-Бијељина" а.д. Бијељина, као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Привредно друштво „б. Мај“ д.о.о. Милићи (у даљем тексту: подносилац жалбе) поднијело је Регулаторној комисији за енергетику Републике Српске (у даљем тексту: Регулаторна комисија) жалбу од 08.01.2020. године, на рјешење о електроенергетској сагласности број 6286-1/19 од 23.12.2019. године, Мјешовитог холдинга "ЕРС" - МП а.д. Требиње - ЗЕДП "Електро-Бијељина" а.д. Бијељина (у даљем тексту: дистрибутер).

С обзиром да је жалба достављена непосредно Регулаторној комисији иста је, у складу са одредбом члана 218. став 2. Закона о општем управном поступку и одредбом члана 81. став 1. Правилника о јавним расправама и рјешавању спорова и жалби, достављена дистрибутеру на даље поступање. Дистрибутер је доставио изјашњење број 226-1/20, које је у Регулаторној комисији примљено 12.03.2020. године, у коме је, између осталог, наведено да жалба допуштена, благовремена и да је изјављена од овлашћеног лица. Дистрибутер сматра да је жалба неоснована, те је доставио цјелокупан спис у овој правној ствари, у складу са одредбом члана 223. став 2. Закона о општем управном поступку.

Након разматрања жалбе и цијелокупног списка у овој правној ствари, утврђено је да жалбом није указано на било какву незаконитост побијаног рјешења, нити је подносилац жалбе указао у ком дијелу је незадовољан рјешењем. Такође је утврђено да је рјешење законито, односно, дистрибутер је рјешење донио у оквиру јавних овлашћења утврђених одредбом члана 72. став 4. Закона о електричној енергији. Побујаним рјешењем, дистрибутер је утврдио електроенергетске и техничке услове за прикључење пословно-производног објекта на електродистрибутивну мрежу на основу одредбе члана 72. став 2. Закона о електричној енергији и они су обавезујући за подносиоца жалбе, на основу одредбе члана 27. став 1 Општих услова за испоруку и санбдијевање електричном енергијом ("Службени гласник Републике Српске", број 90/12 и 81/19).

Уговором број 295/99 од 25.05.1999. године дистрибутер и подносилац жалбе су се споразумели о заједничком улагању у трафостаницу, на коју су прикључени објекти подносиоца жалбе. Међутим, оваквим уговором се не могу суспендовати јавна овлашћења дистрибутера утврђена законом, да утврђује електроенергетске и техничке услове за прикључење на дистрибутивну мрежу. Управо путем јавних овлашћења дистрибутер обезбјеђује несметано обављање дјелатности дистрибуције електричне енергије, као дјелатности од општег интереса у смислу одредбе члана 11. Закона о енергетици ("Службени гласник Републике Српске", број 49/09). Коначно, дистрибутер је одговоран за несметавно функционисање дистрибутивног система на основу одредбе члана 39. Закона о електричној енергији.

Поред тога, самим уговором од 25.05.1999. године, односно одредбом члана 6. овог уговора је утврђено да је предметна трафостаница основно средство дистрибутера, будући да је у функцији дистрибутивне мреже. Иначе и да није ове уговорне одредбе, законске одредбе не дозвољавају било каква диспонирања када су у питању енергетска постројења и опрема који су у саставу електродистрибутивне мреже. Тако одредбом члана 70. став 3. Закона о електричној енергији је јасно прописано да је прикључак на електродистрибутивну мрежу, као дио дистрибутивне мреже, основно средство дистрибутера, те су тиме све нејасноће ријешене у погледу постројења, опреме и уређаја који чине електродистрибутивну мрежу.

Имајући у виду образложени чињенични и правни основ, жалба је у цијелости неоснована, те је исту пребало одбити, како је и одлучено у диспозитиву овога рјешења.

Правна поука заснива се на одредби члана 25. став 2. Закона о енергетици ("Службени гласник Републике Српске", број 49/09) и одредбама члана 5. и 15. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", број 109/05 и 63/11).

Правна поука:	Ово рјешење је коначно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Требињу у року од 30 дана од дана пријема рјешења.
----------------------	--

Предсједник

Владислав Владичић